

Langs de oevers van de nete zingt hier de kleine karekiet. Foto: Vilda/Yves Adams

Zinderende zomerdagen in het Grote Netewoud

Aan de eigenzinnig kronkelende oevers van de Grote Nete in Meerhout zijn de zomerdagen onvergetelijker dan waar ook. Wiebelende boomstambruggen, idyllische picknickplekken en feeërieke panorama's van een andere wereld:

het avontuur begint hier. **Tekst: Silke Hermans & Hendrik Moeremans**

Naast een prachtige houten bever en bijhorende burcht wachten Luc Van den Bergh en Gaston Dams ons op. Luc en Gaston zijn de drijvende krachten achter de afdeling Natuurpunt Geel-Meerhout, maar ze zijn bovenal twee prettig gestoorde kempenzonen die al hun hele leven gek zijn van de natuur. "Als kind speelden wij veel buiten. Als ge dan op uw gezicht totterde,

dan zeiden ze hij *hie de schors van z'n bienen*", zegt Luc. Op 14 mei werd rond het bezoekerscentrum in Meerhout het Totterpad geopend, een avontuurlijke route op kindermaat. En het moet gezegd: hier is de natuur een wonderlijke speeltuin. Je loopt over een boomstambrug, klautert op een bungelbank, verstopt je in een wilgentunnel of klimt via een touw in een 3 meter hoge

vogelkooi. De wildebras uithangen is toegelaten. Het gros van het houtwerk gebeurde door onze sociale tewerkstellingsploeg in Ekeren. Zelfs voor wie zich te oud voelt om te ravotten, is het prachtig om naar te kijken. Onderweg valt echte wildernis te spotten. Naast enkele houten exemplaren huist hier namelijk ook een echte bever. "En vorig jaar broedde hier een oehoe", weet Luc.

De Grote Nete stroomt hier rustig. Vilda/Yves Adams

Die machtige uil kan zelfs een vos de baas.

In het landschap zie je enkele rechtopstaande dode bomen. Die geven een onaffe aanblik. Maar het is een bewuste keuze. “Dood hout brengt leven”, verduidelijkt Gaston. En alsof het was om z'n woorden kracht bij te zetten, vlijt een spreekwiel zich, hoog boven ons, neer op een tonderzwam die uit het hout steekt.

Het gebreide badpak

Langs de oevers van de Grote Nete zie je daarnaast ook de zwartkop, karekiet en fitis. En als je bij de pinken bent: de flits van een ijsvogel. Het water is roestbruin. Niet omdat het vervuild is, wel door het hoge ijzergehalte in de grond.

“Ik heb als kind nog in de Grote Nete gezwommen”, vertelt Gaston. En dan komen de verhalen, van het meisje met het gebreide badpak dat, doordrenkt van het water, afzakte. Het Grote Netewoud is altijd al een plek voor avonturen geweest.

Wanneer we weer aan het bezoekerscentrum komen, schors nog aan de benen, klopt de zon overuren. In een cirkel rond de houten bever lonken picknicktafels en de vistrap met 14 treden lijkt wel een kabbelende berg-rivier. Idyllischer wordt het niet.

Dromen die uitkomen

Behalve denkers en doeners, heb je in een natuurvereniging ook dromers nodig. En die hebben ze hier. Het Totterpad is niet het laatste van de plannen. “We willen

een paalkampeerplek en we willen de verschillende snippers natuur verbinden tot een robuust geheel. We dromen zelfs van de terugkeer van de otter”, zegt Gaston. Vorig jaar kocht Natuurpunt, met steun van de gemeente Meerhout, de charmante watermolen naast het bezoekerscentrum. “Daar komt een fiets- en wandelcafé, een onthaalpoort.”

“De laatste jaren krijgen we steeds meer steun van de gemeente en de omwonenden. En als je met z'n allen aan hetzelfde zeel trekt, dan gaat het vooruit.” Het LIFE-fonds heeft al bijna 6,5 miljoen euro Europees geld naar dit gebied gebracht. Het aantal toeristen zit in de lift. En daar profiteert de hele streek van.

Vele handen bouwen het woud

Behalve geld hebben die ambitieuze dromen vooral veel helpende handen nodig. "Hoewel ik uitzonderlijk gespierd ben", lacht Luc, "kunnen we het niet allemaal alleen." Het is een uitdaging om jongere krachten te vinden. Maar Gaston en Luc hebben een plan.

"We gaan omwonenden vertellen over de boeiende geschiedenis van het gebied in hun achtertuin. Over hoe mijn grootmoeder hier op de gemene gronden de koeien kwam uitlaten. En achteraf drinken we samen een Gageleer. Hopelijk slaat de vonk zo over en krijgen ze goesting om mee te komen helpen."

Planeet Bel

We steken de steenweg over en lopen langs oude mispaadjes, wegels die mensen naar de kerkdienst leidden. "Nu loop je hier tussen onmetelijke maïsvelden, maar vroeger was dit dé plek om wulpen te spotten", zegt Luc. De laatste decennia is de druk om elke morzel grond maximaal te benutten groot geworden. En de vogels, die zijn verdwenen.

Via groene tunnels vol braambessen en geurige kamperfoelie bereiken we de Zeeploop, de grens met Geel-Bel. Bij het oversteken lijkt het alsof we op een andere planeet beland zijn: panorama's van zandduinen, paarse hei en een prachtig ven doemen voor ons op. Schapen maken het plaatje compleet. Hier kan je boompiepers en nachtzwaluwen horen.

We komen op een glooiende zandduin, de Capucienenberg. "De enige vindplaats van de harkwesp in Vlaanderen", glundert Gaston. Het insect heeft krachtige poten waarmee het een holletje in het mulle zand graaft. Agressief zijn ze allerm minst: "loebassen met een peperkoeken hartje", glimlacht Gaston. Verderop rollen kinderen kirrend de duin af. Doordat zij hier spelen blijft er genoeg los zand voor de harkwesp.

Toch had het weinig gescheeld of dit plekje was verloren gegaan. "Ze wilden hier in de jaren 70 het stort van Geel maken", vertelt Gaston. "We hebben ons toen verzet, met hand en tand."

Onder de indruk van zoveel heroïek lopen we terug langs het Bels broek, een stuk ruige natuur met broekbossen. Landduinen komen er tot vlak bij de meanderende Grote Nete. Bloementapijten en zwarte elzen begeleiden onze stappen.

De typische Sint-Trudokerk tekent zich af aan de horizon. De zon verliest haar kracht. Het avontuur zit erop. Maar je kan ervan op aan: morgen breekt een nieuw avontuur aan in het Grote Netewoud.

Speuren naar de bever

Heb je ook zin om rond te struinen in het Grote Netewoud? Je kan er picknicken op de meest idyllische plekken, wandelen door broekbossen en dwalen over stuifduinen. En misschien spot je wel een bever langs de Grote Nete. Genoeg te beleven voor een weekendje vakantie in eigen land.

Buitengewoon gezellig. En binnen ook.

Ann en Sabine Marain heten jullie graag welkom in hun B&B. Het Verloren Schaep ligt in de Zuiderkempen in de vallei van de Grote Nete aan het natuurgebied de Belse Heide. Vanuit de tuin wandel je zo het prachtig gebied binnen, dat ook dit jaar verkozen werd tot populairste wandelknooppunt van de Kempen.

De B&B heeft een kamer voor twee personen met badkamer en bubbelbad en een studio met privé-ingang en terras, keuken, zithoek met slaapbank, slaaphoek en badkamer.

Meer info en reservaties:

Het Verloren Schaep
Molsebaan 115, 2490 Meerhout, 0476-76 90 15
gezellig@hetverlorenschaep.be
www.hetverlorenschaep.be